

26 Δεκεμβρίου 2022

Ἡ μεγαλύτερη ἀρετή (Δορμπαράκης Γεώργιος Πρωτοπρεσβύτερος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Συζητούσαμε κάποτε μία ομάδα προσκυνητῶν μ' ἕναν σπουδαῖο Γέροντα, ἐκφραστή μάλιστα τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου μεγάλου Γέροντα Σωφρονίου τοῦ Ἑσσεξ, καί μᾶς ἔθεσε τό ἐρώτημα περί τοῦ ποιᾶ εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀρετή.

«Ἡ ἀρετή τῆς ἀγάπης», εἶπε ὁ ἕνας. «Ὅχι», ἀπάντησε ὁ Γέροντας.

«Μολονότι αυτή είναι ή πρώτη και μεγάλη έντολή τοῦ ἴδιου του Θεοῦ στόν ἄνθρωπο, ὅμως δέν είναι αυτή ή μεγαλύτερη ἀρετή. Γιατί χωρίς αυτήν πού ἀναζητοῦμε, και ή ἴδια ή ἀγάπη, πού ὄντως θεωρεῖται τό ἐπιστέγασμα, ἀφοῦ ὁ Θεός είναι ἀγάπη, ἀποτελεῖ καρικατούρα ἐνός ἐγωισμοῦ».

«Μήπως ή πίστη τότε;», συμπλήρωσε ὁ ἴδιος.

«Οὔτε κι αυτή», χαμογέλασε καλοκάγαθα ὁ Γέροντας. «Γιατί, φανταστεῖτε, και ή πίστη μπορεί νά ἀποτελεῖ “προσόν” τοῦ ἴδιου του διαβόλου. “Και τά δαιμόνια πιστεύουν” μάς διδάσκει ή Γραφή. Ὅποτε οὔτε ή πίστη είναι ή σωστή ἀπάντηση».

«Ἡ διάκριση», ἔσπευσε νά ἀπαντήσῃ κάποιος ἄλλος. «Αὐτό ἄλλωστε δέν τονίζουν οἱ ἅγιοι Πατέρες μας»;

«Οὔτε κι αὐτό είναι ἀπολύτως σωστό», εἶπε και πάλι ὁ σοφός ἄνθρωπος. «Ὅτι ὄντως οἱ Πατέρες τονίζουν πολύ συχνά τή διάκριση ὡς τή μείζονα τῶν ἀρετῶν, είναι ἀλήθεια. Ἀλλά θεωροῦν κάτι ἄλλο ὡς βάση της πού αυτή ὁδηγεῖ στή διάκριση».

«Ἡ ὑπομονή, μήπως;», ἀκούστηκε ἄλλος τῆς ὁμήγουρης. «Ὅχι, δέν είναι αυτή ή μεγαλύτερη ἀρετή. Ἡ ὑπομονή ὄντως ἀποτελεῖ τό ὑλικό μέ τό ὁποῖο πλέκεται κάθε ἀρετή, ἀλλά κάτι ἄλλο τελικῶς είναι ή ὀροφή».

Παραιτηθήκαμε, ὅποτε ὁ σπουδαῖος ἄνδρας και κατηρτισμένος ἐν Πνεύματι ἔδωσε ἐκεῖνος τήν ἀπάντηση, μολονότι ὅλοι εἴχαμε ἀρχίσει νά ὑποψιαζόμαστε τήν... ἀλήθεια. «Ἡ μεγαλύτερη ἀρετή», εἶπε μέ μεγάλη σεμνότητα και ζητώντας μας τή συγχώρησή μας γιατί ἔκανε τό Δάσκαλο, «εἶναι ή ταπείνωση».

Βλέπετε, ὁ ἴδιος ὁ Κύριος βεβαίωσε μέ τό ἀψευδές στόμα Του ὅτι ὅταν ἐπιτελέσουμε ὅλες τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, νά λέμε ὅτι εἴμαστε ἄχρηστοι και ἐλεεινοί δοῦλοι κι ὅτι κάναμε ὅ,τι ἔπρεπε ἀπλῶς νά κάνουμε.

“Ὅταν ποιήσητε πάντα τά διατεταγμένα ὑμῖν, λέγετε ἀχρεῖοι δοῦλοι ἐσμέν· ὅτι ὁ ὠφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν”.

Ἐπιτελοῦμε ἐπομένως τά πάντα, βρισκόμαστε κυριολεκτικά στήν ὑπακοή Ἐκείνου, τηροῦμε ὅλες τίς ἐντολές Του, δέν εἴμαστε τελικῶς τίποτε. Δέν μάς τό προσυπέγραψε και μέ τά συγκλονιστικά λόγια Του, τά ὁποῖα κατέγραψε ἐν Πνεύματι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος στό Εὐαγγέλιό του;

«Χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν». Τί θά πεῖ αὐτό;

Ότι μπορούμε να αποκτήσουμε όλες τις αρετές, αλλά αυτό είναι κάτι που γίνεται με τη χάρη και τη δύναμη του Ίδιου. Συνεπώς, πίσω από όλα κρύβεται ή ταπείνωση. Γι' αυτό και είναι ή μόνη πραγματικότητα που επισύρει πλούσια τη χάρη του Θεού. «Ταπεινοίς ό Θεός δίδωσι χάριν».

Η ταπείνωση συνιστά τον μαγνήτη που μαγνητίζει την παρουσία του Θεού. Κι όπου βλέπουμε άνθρωπο του Θεού με μεγάλα χαρίσματα, να ξέρουμε πως ή κρυφή εργασία του είναι ακριβώς ό αγώνας του για την ταπείνωση».

(άποσπασμα από όμιλία στις Πυλές Καρπάθου στις 7 Απριλίου 2019)

Πηγή: agiazoni.gr